

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: P-509/2022-13

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, sudac Vinka Mitrović, u pravnoj stvari tužitelja GRAD SPLIT, Obala kneza Branimira 17, Split, OIB: 78755598868, kojeg zastupa punomoćnik Kruno Peronja, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika SPORTSKI GRAD TPN d.o.o. u stečaju Split, Zrinsko-Frankopanska 211, OIB: 53703638008, kojeg zastupa punomoćnik Vjekoslav Mladineo, odvjetnik u Splitu, uz sudjelovanje umješaka na strani tuženika INSTITUT IGH d.d. Zagreb, Janka Rakuše 1, OIB: 79766124714, kojeg zastupa punomoćnik Bariša Pavičić, odvjetnik u Zagrebu, radi utvrđenja osporene tražbine, nakon održane usmene i javne glavne rasprave zaključene 25. travnja 2024. u prisutnosti punomoćnika tužitelja Krune Peronje, punomoćnika tuženika Vjekoslava Mladinea te punomoćnika umješaka na strani tuženika Bariše Pavičića, 24. srpnja 2024.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Utvrđuje se kao osnovana tražbina tužitelja prema tuženiku u iznosu od 28.610.441,75 EUR / 215.565.373,37 kn drugog višeg isplatnog reda, iz osnove preplaćene zakupnine po Ugovoru o JPP-u i izmakle dobiti po komunalnom doprinosu za neizgrađene objekte po ugovoru o JPP-u, a koja je tražbina prijavljena dana 19.3.2015.god. u stečajni postupak otvoren nad tuženikom.

Nalaže se tuženiku da tužitelju u roku od osam dana naknadi troškove ovog parničnog postupka."

II. Nalaže se tužitelju da u roku od osam dana i pod prijetnjom ovrhe na ime troškova parničnog postupka isplati tuženiku iznos od 294.690,27 EUR i umješaku na strani tuženika iznos od 243.585,50 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od presuđenja do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

1. Presudom Visokog trgovačkog suda Republike pod posl.br. PŽ-5447/2019-2 od 27. travnja 2022. ukinuta je presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-8/2016 od 14. lipnja 2019. u točki 1. izreke, dijelu točke 2. izreke kojom je tuženiku naloženo tužitelju naknaditi parnične troškove u iznosu od 630.625,00 kn s kamatama, te u dijelu točke 3. izreke kojom je naloženo tuženiku i umješaču naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 640.625,00 kn s kamatama te se predmet vraća ovom sudu na ponovno suđenje.

2. Sukladno naputku iz ukidnog drugostupanjskog rješenja radi pravilnog rješavanja ovog spora potrebno je utvrditi koji je pravni temelj tužiteljeva potraživanja povrata zakupnine te utvrditi relevantne činjenice potrebne radi donošenja odluke o prigovoru zastare tj. trenutku dospijeca tužiteljeve tražbine i okolnosti koje bi mogle utjecati na tijek zastare.

3. Tužitelj postavlja tužbeni zahtjev radi utvrđenja osnovanosti tražbine u iznosu od 215.565.373,37 kn koju je prijavio u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom, a koja tražbina se sastoji od naknade štete u iznosu od 57.988.522,60 kn uvećano za zatezne kamate dospjele do otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom (7. listopada 2014.) u iznosu od 24.069.208,51 kn te naknade štete zbog neostvarenih komunalnih doprinosa u iznosu od 72.743.400,00 kn uvećano za zatezne kamate dospjele do otvaranja stečajnog postupka u iznosu od 60.754.242,26 kn.

4. Neprijeporno jest da je pravni odnos između tužitelja i tuženika zasnovan na Ugovoru o Javno privatnom partnerstvu (u daljnjem tekstu: Ugovor JPP) koji je zaključen 4. rujna 2007. između tužitelja kao naručitelja i tuženika kao izvođač, te je 3. ožujka 2008. zaključen Dodatak br. 1 Ugovoru o JPP, a od dana 29. siječnja 2009. zaključen Dodatak br. 2. Ugovoru o JPP, a kojim dodacima su pojedine odredbe Ugovora o JPP izmijenjene, a određene odredbe su dodane. Navedeni ugovori uređuju pravni odnos između stranaka vezan za izgradnju Športsko-poslovnog kompleksa Lora, te je nesporno utvrđeno da je tuženik izgradio samo dio objekata iz projektu Ugovora o JPP i to sportsku višenamjensku dvoranu, a nije izgradio garažu i komercijalne prostore.

5. Drugostupanjski sud u ukidnom rješenju pod posl.br. 22 PŽ-5447/2019 od 27. travnja 2022. zaključuje da je presudom Trgovačkog suda u Splitu pod posl.br. 15 P-8/2016 pravilno utvrđeno da se zakupnina odnosi na cjelokupnu naknadu koju je tužitelj plaćao za izgradnju športsko-poslovnog kompleksa, te da tužitelj ima pravo na povrat plaćene zakupnine u omjeru od 68,7%, ali ne na temelju stečenog bez osnove, jer je pravna osnova temeljem koje je tužitelj plaćao zakupninu Ugovor o JPP nije raskinut, te stoga pravni temelj tužiteljeve tražbine može jedino biti ugovorna šteta koja je nastala kao posljedica neispunjenja obveze tuženika iz Ugovora o JPP. Drugostupanjski sud u svom ukidnom rješenju upućuje da se u ponovljenom postupku utvrdi koji je pravni temelj tužiteljeva potraživanja radi utvrđenja novčane tražbine povrata zakupnine i prigovora zastare vezano za trenutak dospijeca tužiteljeve tražbine te okolnosti koje bi mogle utjecati na tijek zastare. Tužitelj u daljnjem tijeku postupka ističe da se radi o naknadi ugovorne štete koju je pretrpio zbog neispunjenja ugovornih obveza od strane tuženika, a koja se očituje u

pretplaćenoj zakupnini koju je tužitelj isplaćivao izvršavajući uredno svoje ugovorne obveze. Tuženik smatra da ne postoji ni šteta za koju bi bio odgovoran, jer je upravo tužitelj nakon zaključenja Ugovora o JPP postupao protivno odredbama iz ugovora jer je prestao s plaćanjem mjesečne zakupnine krajem 2011., a prethodno uplaćeni iznosi da su bili umanjivani za iznos neosnovano povećane komunalne naknade. Takvim radnjama tužitelj je doveo tuženika u financijske teškoće koje su zajedno s gospodarskom krizom nisu mogle predvidjeti nakon zaključenja Ugovora o JPP, što je uzrokovala da preostali dijelovi građevine još uvijek nisu izgrađeni. Uzrok prestanka plaćanje mjesečne zakupnine od strane tužitelja dovelo je tuženika u situaciju da nije mogao podmirivati svoje obveze prema kreditoru s posljedicom blokade računa, predstečajne nagodbe, a potom i stečaja.

6. Nad tuženikom je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu pod posl.br. St-138/2014 od 7. listopada 2014. otvoren stečajni postupak, te da je tužitelj Grad Split izvršio prijavu dopune tražbine od 19. ožujka 2015. iz osnove naknade štete koju trpi zbog djelomičnog neispunjenja obveze po Ugovoru o JPP od dana 4. rujna 2009., jer je zakupninu plaćao s ciljem dovršetka projekta, a do realizacije cijelog ugovora nije došlo. Iz rješenja ovog suda posl.br. 11 St-138/2014 o utvrđenim i osporenim tražbinama od 23. prosinca 2015. utvrđuje se da je tražbina Grada Splita osporena kao tražbina drugog višeg isplatnog reda za iznos od 215.565.373,37 kn (28.610.441,80 EUR), a od navedenog iznosa iznos od 57.978.522,60 kn (7.695.072,35 EUR) prijavljen je kao naknada štete zbog pretplaćene zakupnine uz dospjele kamate na taj iznos do otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, obračunate u iznosu od 24.069.208,51 kn (3.194.532,95 EUR). Preostali prijavljeni iznos od 72.743.400,00 kn (9.654.708,34 EUR) uvećano za dospjele zatezne kamate u iznosu od 60.754.262,26 kn (8.063.473,66 EUR) odnosi se na naknadu štete zbog neostvarenog komunalnog doprinosa. Iz očevidnika o danima insolventnosti razvidno je da blokada računa tuženika započinje u srpnju 2011., potom se intenzivira u 2012. i nastavlja se sve do otvaranja stečaja s malim vremenskim razmacima u kojima blokade računa nije bilo.

7. Neprijeporno proizlazi iz sadržaja Ugovora o JPP datiranog 4. rujna 2007. da se tuženik kao izvršitelj obvezao izgraditi sportsko poslovni kompleks na lokaciji Lora u Splitu na način da ga u cijelosti financira, projektira, izgradi, upravlja, održava i komercijalno iskorištava, a nakon isteka roka od 30 godina preda u vlasništvo i posjed tužitelju kao naručitelju u stanju potpune opremljenosti i raspoloživosti. Istovremeno je Grad Split bio u obvezi uplaćivati mjesečnu zakupninu u iznosu od 3.000.000,00 kn putem koje bi kroz 30 godina otplatio predmetni kompleks, te potom ga preuzeo u vlasništvo. Na tuženika kao izvršitelja, tužitelj je prenio pravo građenja i ostala prava koja su vremenski ograničeno, a započinju s danom ispunjenja uvjeta iz Ugovora o JPP i trajat će do posljednjeg dana razdoblja od 30 godina, osim ako ne prestane ranije sporazumnim raskidom ili prema nekoj drugoj izričitoj odredbi iz Ugovora o JPP. Između ostalih obveza izvršitelj je preuzeo na sebe sve troškove energenata, održavanja, zamjene istrošenih materijala i elemenata građevina te uporabe dvorane i komercijalnih prostora kroz čitavo vrijeme trajanja ugovora, uključujući plaćanje svih komunalnih naknada, poreza, prireza te drugih davanja. Rok dovršetka gradnje sportske dvorane za Svjetsko rukometno prvenstvo uključujući i ishođenje pravomoćne uporabne dozvole je 30. prosinca 2008. uz uvjet ispunjenja

obveza naručitelja po Planu aktivnosti. Rok za dovršetak dijela sportsko poslovnog centra koji se odnosi na prostore garaže je 30. prosinca 2009., a rok završetka izgradnje komercijalnih prostora, uključujući i ishođenje pravomoćne građevinske dozvole je maksimalno dvije godine nakon završetka izgradnje dijela dvorane koji se odnosi na sportsku dvoranu za Svjetsko rukometno prvenstvo, a predviđeno je do 15. prosinca 2010. Točkama 8.5. do 8.12. Ugovora o JPP dogovoreno je da će sportski dio dvorane izvršitelj dati u zakup naručitelju do isteka trajanja prava građenja prema dogovorenim temeljima. Prava i obveze izvršitelja kao zakupodavca, i naručitelja kao zakupnika bit će podvrgnute pravilima iz Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, osim u onim odredbama koje su ovim ugovorom izmijenjene), dvorana se ostavlja u posjed i uporabu izvršitelju za čitavo vrijeme trajanja ovog Ugovora, osim što je izvršitelj obavezan omogućiti naručitelju nesmetano korištenje 52 dana godišnje prema režimu uporabe dvorane koji će biti definiran Godišnjim planom uporabe. Mjesečna zakupnina je u potpunosti plativa u kunama u 348 mjesečnih rata počevši od mjeseca koji počinje nakon dana izdavanja pravomoćne uporabne dozvole. Mjesečna zakupnina je određena na osnovi ukupnih troškova vezanih za odgovornost izvršitelja, a definiranih u financijskom planu dvorane, te na osnovi kamatne stope koja se određuje prema 6-mjesečnom EURIBOR. Plaćanjem mjesečne zakupnine kroz vrijeme trajanja Ugovora o JPP u potpunosti je trebala komercijalno namiriti (uključujući i razumni profit) sve troškove financiranja, projektiranja i građenja, održavanja, zamjene istrošenih materijala i elemenata građevine te uporabe dvorane (uključujući i plaćanje energenata za vrijeme trajanja ovog Ugovora, administrativno-organizacijske troškove i tehničku pomoć), obrtna sredstva, sve popravke, obnove i zamjene, financiranje pod razumnim tržišnim uvjetima i sve potrebno osiguranje uključujući bankovna jamstva i općenito sve troškove vezane za odgovornost izvršitelja po Ugovoru o JPP i prilogima Ugovora. Člankom 8.9. je ugovoreno da će mjesečna zakupnina biti jedina novčana nadoknada koju će izvršitelj primiti od naručitelja za sve radove, nabave i usluge koje izvršitelj pruži po Ugovoru o JPP, uključivo i bezteretni prijenos vlasništva dvorane i komercijalnih prostora na naručitelja, po isteku prava građenja.

8. Sve prethodno je navedeno iz razloga jer člankom 8.8. Ugovora o JPP koji definira zakup dvorane ne proizlazi da se mjesečna zakupnina isključivo odnosi na troškove hladnog pogona kako to navodi tuženik, već zakupnina obuhvaća troškove izvršitelja koji su puno opsežniji od troškova hladnog pogona, odnosno održavanja dvorane. Drugostupanjski sud u ukidnom rješenju potvrđuje stajalište iz prvostupanjske odluke kojom je pravilno utvrđeno da se zakupnina odnosi na cjelokupnu naknadu koja se plaća za izgradnju športsko-poslovnog kompleksa.

9. Iz Ugovora o JPP proizlazi da su stranke u članku 8.13. dogovorile da će naručitelj mjesečnu zakupninu plaćati na račun izvršitelja, s tim da izvršitelj obavezan dio primljenih sredstava prvenstveno uplaćuje za podmirivanje obveza prema zajmodavcu. Ukoliko bi zajmodavac javio naručitelju da je plaćanje od strane izvršitelja postalo neuredno, naručitelj ima pravo u izravnom dogovoru sa zajmodavcem, onaj dio zakupnine koji bi izvršitelj trebao uplaćivati zajmodavcu, izravno doznačiti zajmodavcu, a da se izvršitelj ovime odriče svojih prigovora za naknadu štete ili slično u odnosu prema naručitelju i zajmodavcu, kao neuredno plaćanje smatrat će se ako dužna plaćanja po obvezama izvršitelja nisu uredno

podmirena u roku od 30 dana od primitka obavijesti od zajmodavca naručitelju o neurednom ispunjenju.

10. Odredbe od 11.1 do 11.16 Ugovora o JPP odnose se na neispunjenje i je raskid te posebno se izdvaja odredba kojom je ugovoreno da ako postoji stalno ili opetovano neispunjavanje ugovornih obveza od druge strane, a što nije rezultat slučaja više sile ili povrede ugovora po drugoj strani (strana koja ističe prigovor), odrediti će joj se naknadni rok od najviše 30 dana za ispunjenje obveza, te po proteku roka strana koja ističe prigovor ima pravo na raskid ugovora. Ugovoreno je da naručitelj ima pravo raskinuti ugovor ukoliko se ne radi o višoj sili ili povredi ugovora po naručitelju, ako izvršitelj svojom krivnjom nije ispunio rok završetka građenje dvorane, odnosno komercijalnih prostora ili je uzrokovao neraspoloživost prostora ili nije isporučio usluge kako je definirano u standardima, te nadalje u slučaju da izvršitelj bez suglasnosti naručitelja izvrši ustupanje svojih obveza po Ugovoru na treću osobu osim zajmodavcu i matičnoj tvrtki izvršitelja, u slučaju da se izvrši bilo koja promjena u vlasništvu izvršitelja, bez prethodne suglasnosti naručitelja te ako bez prethodnog odobrenja naručitelja izvršitelj izvrši izmjene u bilo kojem ugovoru o zajmu ili sklopi bilo koji novi ugovor radi financiranja ili refinanciranja projekta bez suglasnosti naručitelja ili kojim se neizravno štetno utječe na pravni položaj naručitelja. Između ostalih razloga navedenih u točki 11.2. Ugovora o JPP kao razlog je naveden slučaj dulje nesolventnosti ili ako je otvoren stečaj izvršitelja, osim ako je nesolventnost ili stečaj uzrokovan neplaćanjem od strane naručitelja. Ukoliko se ugovor raskida zbog povrede ugovora po izvršitelju, izvršitelj nadoknađuje naručitelju svu dokazanu stvarnu štetu koju je naručitelj pretrpio. Za navesti je da u ovom slučaju niti jedna od ugovorenih strana nije zatražila raskid ugovora bez obzira što su se ispunile ugovorene pretpostavke za raskid.

11. Za potrebe ovog postupka sud ukazuje na pojedine odredbe Dodataka broj 1 i 2. Ugovora o JPP pa se generalno može kazati da je Dodatkom broj 1. izvršena izmjena osnovnog ugovora osobito u pogledu financiranja kojim se vrši promjena definicije ugovora o kreditu i definicija zajmodavca. Posebno se člankom 10. Dodatka 1. kojim je propisano da će naručitelji i zajmodavci u roku od 12. mj. pokušati pronaći novog izvršitelja, a da će se protekom tog roka izvršiti prijenos ugovora o kreditu na naručitelja pod istim uvjetima. Dodatak broj 1. zaključen je od strane je tadašnjeg gradonačelnika grada Splita Ivan Kuret, ali bez suglasnosti Gradskog vijeća Grada Splita, te je ovim Dodatkom preuzeta cjelokupna novčana obveza prema poslovnim bankama kao zajmodavcima u iznosu od 46.000.000,00 EUR, s time da je zajmodavac trebao osigurati financiranje izgradnje Dvorane i komercijalnih prostora. Ukazuje se da su stranke člankom 12. Dodatka 1. ugovorile da će za slučaj prijenosa ugovora o kreditu izvršitelj nadoknaditi naručitelju svu dokazanu stvarnu štetu, s time da se člankom 17. Dodatka 1. ugovora izrijekom navodi da će mjesečna zakupnina biti jedina novčana naknada za izgrađenu dvoranu i komercijalne prostore koju će izvršitelj primiti od naručitelja za vrijeme trajanja ugovora.

12. Iz Dodatka broj 2. Ugovora JPP datiranog 29. siječnja 2009. proizlazi da je isti zaključen radi produljenja rokova dovršetka garaže i komercijalnih prostora, uključujući i ishođenje pravomoćne uporabne dozvole, koji je maksimalno produžen za 3 godine nakon završetka izgradnje dijela sportske dvorane namijenjene za

Svjetsko rukometno prvenstvo, a predviđen je 30. prosinac 2011. Ukazuje se da su stranke člankom 3. Dodatka broj 2. izričito ugovorile da će naručitelj plaćati mjesečnu zakupninu do konačnog prihvata građevine (u naravi sportske dvorane, garaže i komercijalnih prostora), ukoliko izvršitelj ispunjava sve definirane rokove izvršenja potrebnih aktivnosti za financiranje i dovršetak gradnje za ostale građevine pri čemu se misli na garažu i komercijalne prostore. Također člankom 4. Dodatka broj 2. ugovoreno je da će izvršitelj, ovdje tuženik, otvoriti poseban račun na koji će uplatiti iznos koji odgovara iznosu 20% godišnje neto zakupnine te predati naručitelju bjanko zadužnicu kao sredstvo osiguranja.

13. Pregledom dinamičkog plana pribavljanja dozvola i izgradnje kompleksa razvidno je u kojim rokovima je tuženik trebao pribaviti projektnu dokumentaciju za izgradnju garaže i komercijalnih prostora, a to je trebalo biti do 27. lipnja 2008. kako bi se do kraja srpnja 2008. pribavile građevinske dozvole za tu fazu kompleksa koji se je prema Dodatku 2. trebao završiti najdalje 3 godine nakon završetka izgradnje sportske dvorane i koji rok je bio predviđen do 30. prosinca 2011. U svezi financiranja športsko-poslovnog kompleksa Lora osim mjesečne zakupnine koja je bila ugovorena i isplaćivana od strane tužitelja iz dopisa Zagrebačke banke d.d. od 25. srpnja 2007. razvidno je da ta banka dostavlja pismo namjere za financiranje cjelokupnog kompleksa Spaladium centra čiji ukupni troškovi izgradnje bi iznosili 110.000.000,00 EUR, a kreditiranje bi iznosilo približno 100.000.000,00 EUR te se iskazuju bitni uvjeti kreditiranja prve faze u iznosu od 55.000.000,00 EUR koji bi se odnosili na financiranje izgradnje sportske dvorane i garaže. Međutim iz Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava pljenidbom novčanih tražbina u korist Bank Austria Creditanstalt razvidno je da je prethodilo sklapanje Ugovora o kreditu na iznos od 46.000.000,00 EUR na koji kredit je Grad Split dao suglasnost 25. travnja 2008. isključivo za financiranje višenamjenske sportske dvorane, te iz navedenog proizlazi da se financiranje izgradnje dvorane vršilo i iz drugih izvora financiranja osim zakupnine koju je svaki mjesec uplaćivao tužitelj zaključno do kraja prosinca 2011.

14. Neprijeporno jest da je tuženik izgradio sportsku dvoranu, ali da prethodno nije ishodio potrebne građevinske dozvole za daljnje faze izgradnje objekta i to garažu s 1500 parkirališnih mjesta, trgovački centar od oko 30.000 m² i poslovni toranj od oko 25.000 m², a niti ih je uopće izgradio u ugovorenim rokovima do 31. prosinca 2011., sve kako je dogovoreno o Dodatku 2. Ugovora o JPP od 29. siječnja 2009. Tužitelj navodi da je tuženik izgradio 31,3% ugovorenog projekta, dok nije izgradio preostali dio od 68,7% projekta. Stečajna upraviteljica tuženika ne osporava činjenicu da kompleks nije u cijelosti izgrađen, te ni umješač na strani tuženika ne osporava izjavu tužitelja da 68,7% kompleksa nije izgrađeno, te se stoga navedena činjenica prihvaća kao nesporna. Tužitelj je vršio mjesečne uplate na ime zakupnine za cjelokupni poslovno športski kompleks Lora sve u iznosima iz Ugovora o JPP, dok je tuženik samo djelomično izvršio obavezu iz Ugovora na način da je izgradio športsku dvoranu što iznosi 31,3% projekta, iako je tužitelj zakupninu plaćao za cijeli projekt s ciljem da se izgradnja dovrši. Stoga tužitelj na ime naknade štete potražuje više uplaćeni iznos na ime zakupnine koja je trebala namjenski biti utrošena za izgradnju ostalih objekata poslovno športski kompleks Lora.

15. Odredbom članka 342. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje: ZOO) je propisano da je vjerovnik u obveznom odnosu ovlašten od dužnika zahtijevati ispunjenje obveze, a dužnik je dužan ispuniti ju savjesno u svemu kako ona glasi, a u stavku 2. istog članka je propisano da kad dužnik ne ispuni obvezu ili zakasni s njezinim ispunjenjem, vjerovnik ima pravo zahtijevati i popravljjanje štete koju je zbog toga pretrpio. Iz navedene zakonske odredbe proizlazi da je temeljni učinak i svrha ugovornih odnosa jest pravo vjerovnika zahtijevati od dužnika ispunjenje obveze te je dužnikova obveza ispuniti je savjesno u svemu kako ona glasi, odnosno u skladu sa sadržajem obveze koja je utvrđena ugovorom. Ne postupi li dužnik savjesno tj. ne ispuni li dužnik obvezu u cijelosti ili djelomice ili zakasni sa njenim ispunjenjem, vjerovnik ima pravo zahtijevati i popravljjanje štete koju je time pretrpio. Ovom formulacijom zakon postavlja daljnje temeljno pravilo prema kojem se zbog neispunjenja ili zakašnjenja sa ispunjenjem obveze dužnik ne oslobađa obveze ispunjenja i ona i dalje ostaje i ne pripada mu pravo na neispunjenje ili odustanak od ugovora plaćanjem naknade štete vjerovniku. Obveza ispunjenja, kao primarna obveza ostaje, ali se uz nju javlja nova, sekundarna obveza, obveza na naknadu štete, kao uzročna posljedica neispunjenja ili zakašnjenja s primarnom obvezom. Ovo pravilo vrijedi do sudskog spora, jer čim se vjerovnik obrati sudu on se odlučuje ili za tužbu na ispunjenje ili tužbu za naknadu štete. Glede odredbi o naknadi štete zbog neispunjenja obveze iz članka 342. stavak 2. ZOO-a, odgovornost za štetu zbog povrede postojeće obveze naziva se ugovorna odgovornost. Ugovorna odgovornost ne ograničava se samo na odgovornost za štetu koja nastane povredom obveze ispunjenja neke ugovorne obveze, već se njezina pravila primjenjuju na isti način u slučajevima u kojima šteta nastaje zbog povrede dužnosti ispunjenja neke druge prethodno postojeće obveze. I kod ugovorne odgovornosti za štetu dužnik odgovara po načelu pretpostavljene krivnje u smislu obične nepozornosti (osim u odredbi članka 342. stavak 4., članak 343. i 346. stavak 2., članak 349. u vezi sa člankom 1045. stavak 1. ZOO-a), time da se dužnik oslobađa od odgovornosti dokaže li da nije kriv za štetu. Kod kriterija predmnijevane (pretpostavljene) krivnje, štetnik odgovara za štetu ako je kriv, ali se njegova krivnja predmnijeva, a oštećeni treba dokazati štetnu radnju, štetu, uzročnu vezu, dok krivnju štetnika ne dokazuje jer se ona pretpostavlja. Predmnijeva se najniži stupanj krivnje, što bi u ovom slučaju bila obična neopreznost ili nepažnja.

16. Polazeći od navedenih pretpostavki odgovornosti za štetu koje moraju biti kumulativno ispunjene neprijeporno jest iz opisa činjeničnog stanja da Ugovor o JPP s Dodacima 1. i 2. nije u cijelosti izvršen, a od ugovorenog projektnog zadatka tuženik je izgradio višenamjensku sportsku dvoranu, a nije izgradio ostale objekte koji su navedeni u Ugovoru o JPP. Tuženik ne daje opravdane razloge iz kojih bi se moglo zaključiti da je šteta nastala uslijed ponašanja tužitelja jer su rokovi za dovršetak cjelokupnog športskog objekta bili točno definirani i produljivani Dodatkom 2 Ugovora zaključno s datumom 30. prosinac 2011. Tužitelj je sukladno Ugovoru o JPP mjesečno plaćao iznos na ime zakupa sve do kraja prosinca 2011., do kojeg datuma je tuženik trebao završiti izgradnju cjelokupnog poslovno-športskog kompleksa. Polazeći od činjenice da je tuženik ishodio kredit na iznos od 46.000.000,00 EUR od Bank Austria Creditanstalt za financiranje projekta dvorane, ne može se tuženik pozivati na gospodarsku krizu kao ni zbog činjenice što je tužitelj

prestao s plaćanjem zakupnine krajem 2011., te odgovornost za neispunjenje prebaciti na tužitelja, jer je tužitelj s opravdanim razlogom prestao s plaćanjem zakupnine koju je plaćao na ime financiranja cijelog poslovnog sportskog objekta o čemu je drugostupanjski sud zauzeo potvrdno mišljenje. Tuženiku su u tijeku 2011. nastale povremene blokade računa, stanje se intenzivirao u tijeku 2012. te sve do otvaranja stečaja krajem 2014. račun bio u blokadi. Tuženik se nije pridržavao ni ugovorenih rokova u kojima je treba ishoditi građevinske dozvole za ostale komercijalne objekte koji je ugovoren do 31. prosinca 2011. sukladno dodacima ugovora.

17. Iz iskaza saslušanih svjedoka zaključuje se da je tužitelj svim poduzetim radnjama ispunjavao sadržaj Ugovora o JPP, te unatoč činjenici da se tuženik nije pridržavao rokove za dovršetak garaža koji je bio definiran s datumom 30. prosinac 2009., te produžen do 15. prosinca 2010., kao i dovršetaka preostalih komercijalnih objekata zaključno do 31. prosinca 2011. s ishodenim uporabnim dozvolama, da je tužitelj vršio plaćanje mjesečne zakupnine zaključno do kraja 2011. Stranke su ugovorile pravne institute uključujući i raskid ugovora u slučaju nepridržavanja ugovorenih odredbi, ali te nisu mogućnosti nisu korištene vjerojatno zbog razloga koje su njima bili poznati. Navedeno proizlazi iz iskaza saslušanog svjedoka Dejana Kružića koji je u ime Grada Splita bio ovlašten pregovarač sklapanja Ugovora o javno privatnom partnerstvu koji za možebitne razloge koji su doveli do ne realizacije projekta navodi, da utjecaj gospodarske krize pa niti prestečajne nagodbe osnivača tuženika nisu trebale imati utjecaja na realizaciju projekta, dok je Grad Split u pripremu realizacije Ugovora o JPP imao značajne troškove koji su se kretali na razini od 80.000.000,00 EUR, koji troškovi ne bi nastali da nije sklopljen Ugovor o JPP, te se zaključuje od strane ovog suda da je i ovo jedan od razloga zbog kojeg je Grad Split nastojao i dalje održati Ugovor o JPP na snazi. Uvažavajući postavljeni koncept Ugovora o JPP, svjedok Kružić je iskazao da je Grad Split iznos mjesečne zakupnine trebao financirati iz naplaćenih sredstava komunalnog doprinosa, komunalne naknade te poreza i prireza, dakle na način da bi cijeli projekt financirao sam sebe. O poslovnim odnosima tuženika s kreditnim institucijama, svjedok je iskazao da su se ti razgovori obavljali izvan utjecaja tužitelja kao javnog partnera, jer je s poslovnim bankama pregovarao tuženik. Svjedok Jure Šundov koji je od svibnja 2009. do svibnja 2013. obnašao dužnost zamjenika gradonačelnika Grada Splita te je pokrivao resor gospodarstva, suglasan je s navodima svjedoka Kružića, da je Grad Split na početku realizacije projekta uložio desetke milijuna kuna koji su bili preduvjet za ostale izvedene radove, da je cjelokupna infrastruktura izgrađena od strane Grada Splita dimenzionirana za potrebe potpune realizacije Ugovora o JPP za sva četiri objekta u sklopu kompleksa, od čega je izgrađena samo sportska dvorana, ali ne garaža i ostali komercijalni sadržaji. Potom svjedok Šundov u svom iskazu iznosi detalje o brojnim sastancima koji su se odigrali između tužitelja, tuženika i predstavnika osnivača tuženika, a potom i poslovnih banaka u vrijeme kada je došlo do zastoja u realizaciji Ugovora o JPP, te s tim u svezi svjedok naglašava kako članovi konzorcija nisu pokazivali nikakvu spremnost završetka objekta, već su samo tražili mogućnost nastavka plaćanja zakupnine koju je tužitelj obustavio plaćati krajem 2011., a koja odluka je donesena na kolegiju Poglavarstva Grada Splita, te da je to bilo u trenutku kada je istekao rok do kojeg se trebao izgraditi kompleks, a koji rok od strane tuženika nije ispoštivan. Svjedok Šundov je posebno naglasio da Grad

Split nije tražio, a niti izjavio raskid Ugovora o JPP, a da istovremeno nije pristao na bilo čiju izjavu o raskidu Ugovora jer je takvo što on kao zamjenik gradonačelnika trebao parafirati. I ovaj svjedok je bio izričit u stavu da se je mjesečna zakupnina plaćala za cijeli objekt, a ne samo za sportsku dvoranu. Iz iskaza svjedokinje Ljiljane Vučetić koja je u vrijeme sklapanja Ugovora o JPP iz 2007. bila pročelnica Službe za planiranje i izvršenje proračuna, proizlazi da je tužitelj od 1. siječnja 2009. započeo s plaćanjem mjesečne zakupnine na način da je Grad Split plaćao 100% iznosa zakupnine, a Vlada RH je potom tromjesečno refundirala 50% tog iznosa tužitelju. Svjedokinja potvrđuje da je do prekida plaćanja zakupnine došlo temeljem zaključka da projekt JPP ne ide u pravom smjeru te da je Grad Split u tom razdoblju od tuženika tražio izvješće glede izdvajanja 20% mjesečne zakupnine na poseban račun, ali da takvo izvješće od tuženika nije dobio. Ista je iskazala o troškovima Grada Splita u ispunjavanju preuzetih obveza glede realizacije JPP te je naglasila da su ulaganja Grada Splita iznosila oko 100.000.000,00 kn, a ako bi se tome pridodale obveze prema MORH-u da bi taj iznos bio i veći uz napomenu da je cjelokupno komunalno opremanje bilo dimenzionirano za cijeli kompleks Spaladium centra, a ne samo za sportsku dvoranu. Svjedokinja Vučetić je potvrdila tvrdnje svjedoka Kružića da je povodom realizacije Ugovora o JPP Grad Split očekivao prihode od komunalnog doprinosa i komunalne naknade te poreza i prireza te da je po njenoj procjeni razina mjesečnih prihoda trebala biti otprilike na razini mjesečne zakupnine. Svjedokinja je također naglasila da tijekom 2011. konzorcij osnivača tuženika nije dostavio novu zadužnicu na iznos od 10.000.000,00 kn, nakon što je prethodna zadužnica prestala. Posebno se je očitovala o sastancima s predstavnicima tuženika i njegovim osnivačima te da je iz tih razgovora stekla osjećaj da se svi problemi pokušavaju prebaciti na Grad Split kao javnog partnera, a sve temeljem činjenice da banke nisu odobrile kredit za financiranje cijelog kompleksa, uz napomenu da je financijsko stanje članova konzorcija tuženika postalo razvidno putem pokrenutih postupaka predstečajnih nagodbi u kojima su se njihovi dugovi mjerili u milijardama kuna. Svjedok Saša Marenjak, koji je obavljao poslove voditelja tima konzultanata tužitelja za sklapanje Ugovora o JPP, iskazuje da je pozicija Grada Splita bila odlična jer je Grad Split za iznos od oko 3 milijuna kuna mjesečne zakupnine nakon 30 godina trebao dobiti u vlasništvo sva 4 objekta koje čine kompleks Spaladium centra te je iskazivao o garancijama Grada Splita iz osnovnog Ugovora o JPP uz napomenu da mu nije jasno zbog čega Grad Split nije upotrijebio jamstva koja su mu bila na raspolaganju. Vezano za sklapanje dodataka ugovora svjedok Marenjak je naglasio da su konzultanti kroz cijelo razdoblje predlagali rješenja i davali mišljenja što bi bilo dobro, a što loše za javnog partnera, ali da u niti jednom trenutku nisu bili ovlašteni za donošenje odluke. I ovaj svjedok je naglasio kako je Grad Split uložio znatna sredstva kako bi pripremio zemljište na koje je trebao uvesti izvršitelja radova kao privatnog partnera.

18. Iz nalaza sudskog vještaka za financije i računovodstvo Ante Blaževića od 6. studenog 2018. proizlazi da je tužitelj na temelju rekapitulacije relevantne knjigovodstvene dokumentacije (ugovori, računi, konto kartice i slično) u sklopu realizacije JPP investirao u pripremu zemljišta, otkup zemljišta od BIS-a i MORH-a, uređenje novog prolaza za brodogradilište, komunalno opremanje i drugo ukupno 100.778.355,45 kn. Sukladno knjigovodstvenoj dokumentaciji koja je priložena sudskom spisu, te dokumentaciji koja je prikupljena za vrijeme izrade vještačenja, a

dostavljena od strane tužitelja i tuženika, vještak zaključuje da je prema dopunskoj prijavi tražbine na ime zakupnine zaključno 1. siječnja 2012. uplaćen iznos od 84.408.329,94 kn, pa je na taj iznos izračunata osnovica preplaćene zakupnine od 68,70% što iznosi 57.988.522,60 kn, a na koji iznos je tužitelj obračunao zakonsku zateznu kamatu od 1. siječnja 2012. do dana otvaranja stečajnog postupka 7. listopada 2014. u iznosu od 24.069.208,70 kn, što daje zbroj od 82.057.731,30 kn, dok tužitelj potražuje utvrđenje novčane tražbine na iznos od 82.067.731,11 kn.

19. Iz tijeka postupka nesporno proizlazi da tuženik do dana 31. prosinca 2011. osim sportske višenamjenske dvorane nije izgradio poslovni toranj, garaže i šoping centar dok je tuženik vršio plaćanje zakupnine za cijeli športsko-poslovni kompleks Spaladium centra koji je uključivao izgradnju svih navedenih objekata. Tuženik ne osporava činjenicu da je izgradio 31,3 % od projekta, što znači da nije izgradio ostatak od 68,7 % ugovorenog projekta, pa je sukladno navedenom postotku obračunata više plaćena naknada iz osnova zakupnine i zakonskih zateznih kamata. Međutim, tužitelj smatra da je kojim slučajem tuženik izvršio preuzetu obvezu u cijelosti i izgradio ugovorene objekte u ugovorenim rokovima prema planu aktivnosti za građenje dvorane i komercijalnih prostora, da bi tužitelj prema redovnom tijeku uprihodovao komunalni doprinos za izgradnju objekata u postupku ishođenja građevinske dozvole u ukupnom iznosu od 72.743.400,00 kn na ime glavnice uvećano za iznos zakonskih zateznih kamata od 60.754.242,26 kn, odnosno sveukupno 133.497.642,26 kn. Tuženik i umješak na strani tuženika smatraju da je potpuno neosnovano pozivanje tužitelja da je navodno pretrpio štetu zbog gubitka prihoda od komunalnog doprinosa jer eventualna tražbina na ime komunalnog doprinosa nije građanskopravna tražbina već tražbina javnog prava i ona nastaje isključivo ako za to budu ispunjeni propisani uvjeti, koji u konkretnom slučaju nisu ispunjeni te se tužitelj ne može pozivati na građanskopravni institut odgovornosti za štetu.

20. Odredbom članka 346. stavak 1. ZOO-a je propisano da vjerovnik ima pravo na naknadu obične štete i izmakle koristi te pravičnu naknadu neimovinske štete, koje je dužnik u vrijeme sklapanja ugovora morao predvidjeti kao moguće posljedice povrede ugovora, a s obzirom na činjenice koje su mu tada bile poznate ili morale biti poznate. Odredbom članka 349. ZOO-a je propisano da ako odredbama ovog odsjeka nije drukčije propisano, na naknadu ove štete na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o naknadi izvanugovorne štete.

21. Ocjenom provedenih dokaza neprijeporno proizlazi da je upravo zbog ponašanja tuženika u ne ispunjenju Ugovora o JPP tužitelju nastala šteta koju ovom tužbom potražuje, na način da tužitelj osnovano traži povrat iznosa na ime više uplaćene ugovorene zakupnine za cijeli sportsko - poslovni centar koju je uplaćivao zaključno do kraja 2011. Tuženik nije ispunio Ugovor o JPP prema ugovorenim rokovima, a niti je izgradio garaže, poslovni toranj i komercijalne prostore za koje je tužitelj plaćao ugovorenu zakupninu te ne postoje nikakvi opravdani argumenti koji bi ekskulpirali tuženika u ispunjenju Ugovora o JPP, jer je upravo tuženik svojim neopreznim ponašanjem, doveo tužitelja u situaciju da sa danom 31. prosinca 2011. obustavi isplatu zakupnine jer se projekt izgradnje nije odvijao prema Planu izgradnje koji je sastavni dio Ugovora JPP i Dodataka 1. i 2. Ne može se zaključiti da je tužitelj

doveo tuženika u financijsku krizu obustavom isplata zakupnine jer je financijska blokada kod tuženika povremeno započela u tijeku 2011. dok je tužitelj vršio plaćanja zakupnine zaključno do kraja 2011. Tuženik nije u 2011. 4tužitelju dostavio novu zadužnicu na iznos od 10.000.000,00 kn nakon što je prethodna zadužnica prestala sukladno Uvjetima JPP, o čemu je iskaza svjedokinja Vučetić, što sve ukazuje da je tuženik sastavljen od konzorcija tvrtki već tada imao financijskih poteškoća unutar tvrtki osnivača.

22. U odnosu na komunalni doprinos kojeg potražuje tužitelj navodi da je imao legitimna očekivanja naplate jer je uložio u komunalnu infrastrukturu radi pripreme i omogućavanja gradnje cjelokupnog kompleksa Spaladium Arene, o čemu su se izjasnili saslušani svjedoci. Međutim, osnovano tuženik i umješač na strani tuženika ističu da je komunalni doprinos novčano javno davanje koje se plaća za korištenje komunalne infrastrukture na području cijele jedinice lokalne samouprave i položajne pogodnosti građevinskog zemljišta u naselju, a koristi se samo za financiranje građenja i održavanje komunalne infrastrukture, te da će se tužitelj moći naplatiti onda kad će se nastaviti s gradnjom objekata, odnosno kad će se u pogledu nekretnine ishoditi dozvola za građenje. Tuženik nije izgradio objekte, ali to ne znači da ih neće izgraditi neki drugi ili čak isti investitor, te da mogućnost naplate komunalnog doprinosa nije trajno izgubljena jer će se doprinos budućom gradnjom sigurno naplatiti. Stoga se zaključuje da tužitelj ne potražuje investiciju za izvršena ulaganja u infrastrukturu u iznosu od 100.778.355,45 kn, jer ovu tražbinu na ime izvršenih ulaganja nije ni prijavio u stečajnom postupku a niti je predmet ovog postupka, već potražuje komunalni doprinos na ime izmakle dobiti, a sve u iznosu kako tužitelj označava u prijavi tražbine i tužbi. Sud prihvaća navode tuženika i umješača na strani tuženika da komunalni doprinos nije osobna obaveza, već prati nekretninu, a iz navoda tužitelja proizlazi da se obračunava komunalni doprinos na temelju idejnog projekta i lokacijske dozvole, međutim za navedene objekte koji nisu izgrađeni nije izdana građevinska dozvola jer je tuženik kasnio u ispunjenju ugovornih obaveza. Komunalni doprinos plaća vlasnik građevine čestice na kojoj se gradi građevina odnosno investitor prema namjeni građevine i prostora. Tužitelj navodi da je tuženik izgradio objekte da bi prema redovnom tijeku aktivnosti uprihodio komunalnu naknadu, te budući nije došlo do realizacije ugovora da iz ovog osnova trpi buduću štetu na ime glavnice i zakonskih zateznih kamata. Za navesti je da buduća šteta je samo jedan način popravljjanja štete koja nije nastala zbog okolnosti za koje je u ovom slučaju odgovoran tuženik, bez obzira što se radi o komunalnom doprinosu koji prati objekt i koji je Ugovorom JPP predviđen kao obaveza na strani tuženika.

23. Iz prethodno navedenog nesporno proizlazi da je zahtjev tužitelja za naknadu štete na ime preplaćene zakupnine zbog neispunjenja obaveze tuženika iz Ugovora o JPP osnovan temeljem utvrđenog činjeničnog stanja te da je zbog izvršenih isplata zakupnina tužitelj trpi štetu jer zbog propusta u poslovanju tuženik nije izgradio objekte. Radi odlučivanja o tužnikovom i umješačevom prigovoru zastare potrebno je sagledati sve okolnosti na koje se je tužitelj pozvao. Tužitelj navodi da je potrebno prvenstveno imati u vidu dinamiku izvršavanja radova od strane tuženika, ispunjenje tužiteljevih obaveza, međusobnu komunikaciju kao i postignute dogovore u svezi s tim jer je cjelokupan projekt tuženik bio u obvezi

(prema Dodatku 2. osnovnog Ugovora o JPP) izgraditi i predati tužitelju do kraja 2011., dok je tuženik izgradio samo sportsku dvoranu. Ova činjenica na koju se tužitelj poziva nije sporna jer je dovršetak izgradnje sportsko poslovnog kompleksa Lora bio ugovoren do 31. prosinca 2011. sukladno Dodatku 2 Ugovora JPP. Tužitelj nadalje ističe probleme insolventnosti tuženika koji su započeli i prije konca 2011. jer su nad osnivačima tuženika Konstruktor, Dalekovod, IGH otvoreni postupci predosjećajnih nagodbi, te da su stranke još prije ugovorenog dospijeca izgradnje, kao i nakon toga nastojale dogovorno naći rješenje kako bi se nastavila realizacija objekta, te su se vodili brojni razgovori između ostalog i s Vladom RH i s pojedinim ministrima. O razgovorima koji su vođeni radi nastavka izgradnje nesporno su iskazali saslušani svjedoci Kružić, Šundov, Vučetić djelatnici tužitelja, međutim nigdje tužitelj ne dostavlja pisanu izjavu tuženika o priznanju u smislu primjene članka 240. ZOO-a, a niti pismeni dodatak Ugovoru JPP iz kojeg bi suglasnošću volja ugovornih stranaka proizlazilo da je prolongiran rok izgradnje objekta, odnosno cjelokupnog kompleksa te da je odgođeno dospijeca tražbine iz osnova preplaćene zakupnine koju tužitelj potražuje. Tužitelj se poziva na održani sastanak u Vladi RH od 23. svibnja 2012. zbog aktualnih problema izgradnje projekta Spaladium Arene na kojem je ugovornom voljom stranaka odgođeno ispunjenje ugovora, iako je tužitelj u rujnu 2012. platio zadnju ratu zakupnine. Ukazuje se na netočan navod tužitelja da je zadnja zakupnina plaćena u rujnu 2012. jer iz dosadašnjeg tijeka postupka neprijeporno je utvrđeno (uključujući i nalaz vještaka Blaževića) da je zadnja zakupnina plaćena do kraja 2011., a dogovori s Vladom RH vezano za problematiku izgradnje projekta Spaladium Arene nisu obvezujući u svezi ispunjenja ugovornih obaveza već mogu biti izraz dobre volje u pregovorima. Tužitelj naglašava da je opće pravilo početka tijeka zastare, trenutak kada je stranka stekla pravo potraživati ispunjenje svoje tražbine, te da u ovom slučaju tužitelj za sigurno nije mogao tražiti naknadu štete zbog preplaćene zakupnine, prije nego što je tu zakupninu platio. Neprijeporno jest da je zadnju isplatu ugovorene zakupnine tužitelj izvršio krajem prosinca 2011. za obavezu koju je tuženik trebao dovršiti do 31. prosinca 2011., a koje ispunjenje od strane tuženika nije izvršena, te se neprijeporno zaključuje da je dospijeca tražbine iz osnova preplaćene zakupnine počelo teći dana 1. siječnja 2012. Tužitelj navodi da pravovremeno prijavljivao svoje tražbine prema tuženiku još u predstečajnoj nagodbi od 23. listopada 2013. čime je prekinut tijek zastare, međutim tužitelju je vjerojatno poznato da nisu bile ispunjene pretpostavke za provedbu plana restrukturiranja te je sud rješenjem uskratio provedbu plana restrukturiranja i obustavio predstečajni postupak nad tuženikom, te obustavom postupka nije nastupio prekid odnosno zastoj tražbine, bez obzira što tužitelj nije naveo, a niti dokazao koje je tražbine prijavio u predstečajnom postupku.

24. Osnovano tuženik i umješak na strani tuženika u svezi istaknutog prigovora zastare navode da Ugovor JPP zajedno s njegovim Dodacima uređuje međusobni obvezno pravni odnos u kojem je ugovoreni rok ispunjenja za izgradnju svih objekata bio je 31. prosinca 2011. te stoga primjenom članka 215. stavak 1. ZOO-a zastara počinje teći prvog dana poslije dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano. U konkretnom slučaju to znači da je tužitelj s danom 1. siječnja 2012. imao pravo zahtijevati ispunjenje ugovorne obveze, jer je imao saznanje o financijskoj situaciji u kojoj se nalazio tuženik te da je od ugovorenog sportsko

poslovnog objekta Lora izgrađena samo višenamjenska sportska dvoran, te je morao imati jasnu i potpunu predodžbu štetnih posljedica nastalih zbog neispunjenja ugovora. U konkretnom slučaju radi se o ugovornoj odgovornosti za štetu po kojoj naknade štete nastaju povredom ugovorne obveze zastarijeva za vrijeme određeno za zastaru te obveze propisano članak 230. stavak 3. ZOO-a. Člankom 228. stavak 1. ZOO-a je propisano da međusobne tražbine iz trgovačkih ugovora o prometu robe i usluga, odnosno ugovora koje sklope trgovac i osoba javnog prava o prometu robe i usluga, te tražbine naknade za izdatke učinjene u vezi s tim ugovorima zastarijevaju za tri godine. Odredbom članka 342. stavak 1. i 2. ZOO-a je propisano da je vjerovnik u obveznom odnosu ovlašten od dužnika zahtijevati ispunjenje obveze, a dužnik je dužan ispuniti ju savjesno u svemu kako ona glasi, te kad dužnik ne ispuni obvezu ili zakasni s njezinim ispunjenjem, vjerovnik ima pravo zahtijevati i popravljivanje štete koju je zbog toga pretrpio. U konkretnom slučaju radi se o izvršenju obveza izgradnje objekata prema Ugovoru o JPP, dakle tražbini koje proizlaze iz trgovačkog ugovora to je zastara za naknadu štete, odnosno štetnih posljedica nastalih zbog neispunjenja ugovornih obveza počela teći 1. siječnja 2012., ali tužitelj je svoju tražbinu prijavio u stečajnom postupku s danom 23. ožujka 2015. nakon proteka zastarnog roka od 3 godine, te je neprijeporno da je zastarni rok protekao uključujući preplaćeni iznos na ime zakupnine kako i komunalni doprinos. Stoga je temeljem gore navedenog odlučeno kao u točki I. izreke presude.

25. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama članka 154. stavak 1. i članka 155. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23), uz primjenu Tbr. 7. st. 1., 9. st. 1., 3., 4., 6., Tbr. 9. st. 1., 2. i 5., Tbr. 10. st. 1., Tbr. 46., 52. i 53. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22 i 138/23, dalje OT) time da je tuženiku priznat trošak za sastav odgovora na tužbu od 9.11.2016. po 663,61 bodova, za zastupanje na ročištu od 22.11.2016. po 50 bodova, za zastupanje na ročištu od 19.1.2017. po 4975 bodova, za sastav podneska od 19.1.2017. po 9950 bodova, za sastav podneska od 27.3.2017. po 50 bodova, za zastupanje na ročištu od 30.3.2017. po 50 bodova, za sastav podneska od 5.4.2017. po 9950 bodova, za sastav podneska od 6.4.2017. po 50 bodova, za zastupanje na ročištu od 6.4.2017. po 50 bodova, za zastupanje na ročištu od 27.4.2017. po 9950 bodova, zastupanje na ročištu od 8.6.2017. po 9950 bodova, za zastupanje na ročištu od 16.11.2017. po 9950 bodova, za sastav podneska od 5.1.2018. po 50 bodova, za zastupanje na ročištu od 13.2.2018. po 9950 bodova, za zastupanje na ročištu od 11.12.2018. po 9950 bodova, za zastupanje na ročištu od 28.2.2019. po 9950 bodova, žalba protiv presude od 24.6.2019. po 12437,5 bodova, za zastupanje na ročištu od 9.11.2023. po 9950 bodova, za zastupanje na ročištu od 25.4.2024. po 9950 bodova, ukupno 117.876,11 bodova, tj. 235.752,22 EUR te trošak PDV-a u iznosu od 58.938,05 EUR, dakle sveukupno 294.690,27 EUR, sve kako je odlučeno u točki II. izreke presude.

26. Uz primjenu Tbr. 7. st. 1., 9. st. 1., 3., 4., 6., Tbr. 9. st. 1., 2. i 5., Tbr. 10. st. 1., Tbr. 46., 52. i 53. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22 i 138/23, dalje OT) umješacu je priznat trošak za sastav podneska od 25.10.2017. po 9950 bodova,

za zastupanje na ročištu od 16.11.2017. po 9950 bodova, za sastav podneska od 12.2.2018. po 9950 bodova, za zastupanje na ročištu od 13.2.2018. po 9950 bodova, za zastupanje na ročištu od 11.12.2018. po 9950 bodova, za zastupanje na ročištu od 28.2.2019. po 9950 bodova, žalba protiv presude od 27.6.2019. po 12437,5 bodova, za sastav podneska od 4.6.2023. po 9950 bodova, za zastupanje na ročištu od 9.11.2023. po 4975 bodova, za zastupanje na ročištu od 25.4.2024. po 9950 bodova, sveukupno 97.012,50 bodova, odnosno 194.025,00 EUR, te trošak PDV-a u iznosu od 48.506,25 EUR, trošak pristojbe žalbe 1.327,00 EUR, sveukupno 243.858,50 EUR, sve kako je odlučeno u točki II. izreke presude.

U Splitu 24. srpnja 2024.

Sudac

Vinka Mitrović

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano u tri primjerka, u roku od osam dana od dana dostave ove presude.

Dna:

- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku po punomoćniku
- punomoćniku umješača
- u spis

Broj zapisa: **9-3086a-b1d8e**

Kontrolni broj: **064f1-b9cc5-02d82**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=VINKA MITROVIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.